

tage Erhvervenes Interesser. Af samme Grund, som jeg nævnte ved Omtalen af de andre Ændringer, skal vi ikke fra vor Side stille det Ændringsforslag, der blev forkastet i Folketinget. Vi gaar ud fra, at det ikke her vil kunne vinde nogen Støtte; men skulde der fremkomme nogen som helst Antydning af, at et saadant Forslag kunde vinde Støtte, vil vi stille det i Haab om, at det kunde blive gennemført og Loven derved faa en bedre Skikkelse. Men hvis det ikke skulde lykkes at vinde Interesse hos de andre Partier i saa høj Grad, at der var Mulighed for at gennemføre Ændringen, bliver vi — det vil jeg sige allerede nu — nødt til at stemme mod Lovforslaget om Tobaksbeskatning. Vi mener ikke at kunne forsvare at stemme for Forslaget i dets nuværende Skikkelse.

Idet jeg i øvrigt slutter mig til de andre Lovforslag i den Skikkelse, hvori de foreligger, skal jeg sige om Ejendomsskyldbeskatningen, at den højtærede Finansminister maaske nok har Ret i, at det vil være lidet heldigt at anvende Ejendomsskyldbeskatningen som et specielt midlertidigt Beskatningsgrundlag. Imidlertid har man dog gjort det tidligere, og hvis ikke den nye Vurdering var kommet til, vilde jeg for mit Vedkommende ikke have nogen som helst Betænkning ved at anvende den endnu en Gang til en midlertidig Beskatning. Naar jeg ikke stiller noget Krav i den Henseende, hænger det ogsaa sammen med, at jeg gaar ud fra, at Ejendomsskyldvurderingen, i det hele taget Skatter paa fast Ejendom, senere vil kunne tages i ganske særlig Brug til et bestemt Formaal, nemlig til Boligspørgsmaalets Løsning. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa hele denne Sag i Dag, da det ikke ligger for, men jeg vil dog gøre den Bemærkning nu, at jeg anser Skatter paa fast Ejendom for at være særlig egnede, i det Øjeblik man skal løse det Boligspørgsmaal, som vi vil komme til at beskæftige os med i den kommende Tid.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslagene til hurtig Behandling i det høje Ting.

Piper: Vedtagelsen af disse Skattelove opfylder ganske sikkert ikke de Forventninger, som man i en Del Kredse af Befolkningen har næret til Systemskiftet. Denne Skuffelse er beklagelig, men den er uundgaelig. Det gaar her som saa ofte, at Fortiden binder. Man kan ikke komme udenom det, der er sket i Forvejen, og det Regimente, vi tidligere har haft, drager Følger efter sig. Det radikale Styre, vi har

levet under, fører Konsekvenser med sig; der kræves en vis Tid til en Afvikling, og denne maa foregaa gradvis. I det hele og store er det Kompleks af Lovforslag, der her foreligger, jo det samme som det, der blev vedtaget for et Aar siden. Det er et meget betydeligt Beløb, der er Tale om at udskrive i Skat. Den Opgørelse, der følger med Lovforslagene, viser, at de Skatteobjekter, der her behandles, normalt kan antages at give 157,7 Mill. Kr., men det ekstraordinære Beløb andrager 234,7 Mill. Kr. Om det nu er nødvendigt at udskrive saa stort et Beløb, eller om dette er tilstrækkeligt, er der intet Menneske, der i Øjeblikket er i Stand til at sige. Baade Indtægter og Udgifter vil i det Aar, der kommer, hvile paa en meget usikker Grundvold. Det hele økonomiske Grundlag vil være i en bølgende Bevægelse.

Hvad Statens Udgifter angaar, kan vi i alt Fald være glade ved, at vi i det kommende Aar vil være fri for de forskellige Underbalanceposter, der tidligere fremkom paa Statshandelens Foretagender. Men som allerede nævnt af den højtærede Finansminister, vil det ikke kunne undgaaes, at den vedtagne Kornlov vil kræve betydelige Tilskud af Statskassen. Efter Kornlovens Forudsætning skulde Statskassen bære en Del af de med Loven forbundne Udgifter, medens Resten til Dels skulde hvile i Kornloven selv. Men vi er klare over, at dette vil ikke holde Stik, hvad der for øvrigt ogsaa fra vor Side blev betvivlet ved Sagens Behandling, hvorfor vi fralagde os hele Ansvaret for Beregningsgrundlaget med Hensyn til Dækningen af Kornlovens Udgifter. Den mindre Høst eller det mindre Foldudbytte, der ved Tærskningen viser sig at fremkomme, i Forbindelse med det Omslag i Konjunkturerne, der har vist sig i den senere Tid, vil bevirke, at Staten her maa skyde et langt større Beløb til. Dernæst vil ogsaa Statsvirksomhederne, efter alt hvad der foreligger, give et fortsat Under-skud, og det vil vi i høj Grad kunne tilskrive dels de dyre Kul, dels den letsindige Indførelse af 8 Timers Arbejdsdagen, der blev ført igennem under den forrige Regering, og den Maade, hvorpaa denne føres ud i Livet, saa at de paagældende Tjenestemænd ofte faar langt mindre effektiv Arbejdstid, end man har i private Virksomheder, hvor der dog i hvert Fald kan tales om en effektiv 8 Timers Arbejdstid.

Hvad Indtægterne angaar, vil de svigtende Erhvervsmuligheder selvfølgelig bidrage til, at Indtægten synker, maaske dog ikke saa meget i det Aar, vi er inde i; det